'En aquesta casa va viure Pere Calders'

Hi ha actes solemnes de caràcter institucional que resulten gèlids, sense ànima, i hi ha actes senzills, nascuts d'iniciatives modestes, que tenen una força i un caliu extraordinaris. Sempre ha estat així a tot arreu. I no fa gaire vam gaudir d'una d'aquestes iniciatives a Sant Cugat amb l'homenatge que la ciutat va retre a Pere Calders, coincidint amb el centenari del seu naixement.

Aquest homenatge, que no era el primer que li feia la ciutat -recordem les tres obres de Lectures a la Fresca- va consistir en la instal·lació d'una placa commemorativa, feta per la ceramista Lola Gratacós, a la casa on l'escriptor va viure entre el 1962 i el 1966 en tornar de l'exili a Mèxic i que es troba al número 17 de l'avinguda de Lluís Companys. Va ser un acte deliciós, francament. Per tres raons, si més no. En primer lloc, per la manca de protocols i per les ganes de transmetre als fills de Pere Calders, la Glòria, en Raimon i la Tessa, que hi eren presents, l'estimació que sentim per l'obra del seu pare. En segon lloc, per la calidesa amb què es va desenvolupar, malgrat que feia un fred que pelava, amb dues cançons de l'espectacle 'Nevares' i una escenificació del conte 'L'imprevist a la casa número 10' a càrrec dels Amics de Pedra i Sang, que n'ha estat l'entitat promotora. I, per últim, perquè d'ara endavant, gràcies a aquest reconeixement, la casa en qüestió passa a formar part del patrimoni de Sant Cugat.

Algú pot pensar que tot plegat no és res de l'altre món, però no hi estic d'acord. Aquesta mena d'actes diuen molt de la sensibilitat cultural d'una col·lectivitat i també de la seva autoestima. Per això, parlant de l'autoestima i referint-se al seu pare, Raimon Calders va dir: 'El millor homenatge que podria rebre seria que tots els polítics es posessin d'acord per aconseguir la sobirania del país'.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista
www.victoralexandre.cat
@valex_cat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/82613.html

Copyright 2024 Cugat.cat